USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně: **St.Kynzl, spol. s r.o.,** se sídlem Havelská 494/31, Praha 1, zastoupená JUDr. Ludmilou Pávkovou, advokátkou se sídlem Kodaňská 25, Praha 10, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2015, č. j. 5545/15/5200-20441-704561, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 6. 2018, č. j. 8 Af 31/2015 – 188,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám její zástupkyně do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně dne 14. 1. 2014 požádala prostřednictvím vyplněného formuláře o registraci k dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) ke dni 31. 12. 2013 z důvodu účasti na sdružení, ve kterém se mělo uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet DPH, s jinými osobami povinnými k této dani. Finanční úřad pro hlavní město Prahu žádost žalobkyně o registraci zamítl. Na základě odvolání žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že ve výrokové části nahradil odkaz na § 129 odst. 4 a 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, ustanovením § 129 odst. 3 písm. c) téhož zákona, ve zbytku ponechal prvostupňové rozhodnutí beze změny.

[2] Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, které Městský soud v Praze (dále též „městský soud“) rozsudkem ze dne 30. 3. 2017, č. j. 8 Af 31/2015 – 147 vyhověl

a napadené rozhodnutí zrušil. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasační stížnost, jíž namítal nesprávné právní posouzení městským soudem a nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 28. 2. 2018, č. j. 2 Afs 214/2017 - 34, rozhodl tak, že kasační stížnosti vyhověl a rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Městský soud následně rozsudkem označeným v záhlaví, zamítl žalobu žalobkyně. V odůvodnění uvedl, že optikou právního názoru vysloveného v rozsudku Nejvyššího správního soudu městský soud posoudil rovněž žalobní námitky žalobkyně a dospěl k závěru, že nejsou důvodné. Městský soud přehodnotil svůj dřívější závěr ve smyslu citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu tak, že správce daně měl povinnost ověřit pravdivost údajů uvedených v přihlášce k registraci a za tím účelem mohl žalobkyni žádat o předložení dokladů či údajů potvrzujících její zákonnou povinnost. Jelikož žalobkyně pouze opakovala námitky, které byly již v předchozích rozhodnutích správních soudů vypořádány, a netvrdila žádné konkrétní důvody, pro které by se měl městský soud odchýlit od závěrů Nejvyššího správního soudu, neshledal tyto námitky důvodnými.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření k ní

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatelka ve své kasační stížnosti namítá, že se městský soud v řízení nevypořádal s jejími námitkami proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, které je podle ní nezákonné a nepřezkoumatelné. Stěžovatelka zejména brojí proti závěru Nejvyššího správního soudu, že správce daně byl oprávněn vyzvat stěžovatelku k předložení dokladů. Stěžovatelka dále namítá, že to, že v přihlášce chybí údaj o tom, jakého sdružení se stěžovatelka účastní, nemůže vyvolat zákonem předvídanou pochybnost, jelikož se nejedná o nezbytný údaj pro úplnost a přesnost přihlášky. Podle stěžovatelky správce daně nemůže stanovit povinnost pouhým formulářem a v praxi postupuje odlišně, když v jiných obdobných případech (na rozdíl od případu stěžovatelky) neověřuje pravdivost údajů uvedených v přihlášce, čímž porušuje princip rovného přístupu k daňovým subjektům. Oprávnění správce daně vyzvat subjekt v její situaci k předložení dokladů nemá podle ní oporu v zákoně a stěžovatelka namítá i vadnost výzev správce daně. Odůvodnění Nejvyššího správního soudu je podle stěžovatelky účelové a nedostatečné.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že projednávaná věc byla již jednou Nejvyšším správním soudem přezkoumávána a městský soud byl názorem Nejvyššího správního soudu vázán. Žalovaný se zároveň ztotožňuje se závěry městského soudu a poukazuje na to, že veškeré stěžejní námitky, které stěžovatelka v kasační stížnosti uvádí, již byly posouzeny Nejvyšším správním soudem. Podle žalovaného je proto kasační stížnost ve smyslu § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. nepřípustná.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud se v prvé řadě musel zabývat přípustností podané kasační stížnosti, neboť jde v pořadí již o druhou kasační stížnost v dané věci a podle § 104 odst. 3

písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná „*proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem*“. Opakovaná kasační stížnost je přípustná pouze tehdy, „*je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu*“, a v případech, kdy Nejvyšší správní soud zrušil rozhodnutí soudu pro procesní pochybení, nedostatečně zjištěný skutkový stav, anebo nepřezkoumatelnost (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2011, č. j. 1 As 79/2009 - 165, publ. pod č. 2365/2011 Sb. NSS, všechna citovaná rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz).

[7] Je tomu tak proto, „*aby se Nejvyšší správní soud nemusel znovu zabývat věcí, u které již jedenkrát svůj právní názor na výklad hmotného práva závazný pro nižší soud vyslovil, a to v situaci, kdy se nižší soud tímto právním názorem řídil*“ (nález Ústavního soudu ze dne 8. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 136/05, citovaná rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná z http://nalus.usoud.cz). Vysloveným právním názorem je tudíž vázán nejen krajský soud, ale také sám Nejvyšší správní soud (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007 - 56, publ. pod. č. 1723/2008 Sb. NSS).

[8] Vzhledem k tomu, že smyslem citovaného ustanovení je vyloučit, aby se Nejvyšší správní soud opakovaně zabýval již vyřešenou otázkou, není podstatné, zda v předchozím řízení před Nejvyšším správním soudem vystupoval na straně stěžovatele stejný účastník, „*poněvadž soudní řád správní ve svém ustanovení § 104 odst. 3 vychází toliko z procesní situace, kdy kasační soud v dané věci již rozhodl, rozhodnutí správního soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, přičemž správní soud ve věci opětovně meritorně rozhodl s přihlédnutím k závaznému právnímu názoru, vyslovenému ve zrušujícím rozhodnutí Nejvyššího správního soudu; lhostejno přitom, který účastník řízení se kasace původního rozhodnutí správního soudu domohl.*“ (usnesení Ústavního soudu ze dne 4. 3. 2014, sp. zn. II. ÚS 2240/13).

[9] V projednávaném případě se nejedná o žádnou z výše uvedených výjimek z nepřípustnosti podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. Stěžovatelka zároveň nenamítala, že by se městský soud odchýlil od právního názoru vyjádřeného v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2018, č. j. 2 Afs 214/2017 – 34, ani že by byl napadený rozsudek městského soudu nepřezkoumatelný či že by se městský soud dopustil procesního pochybení. Městský soud ostatně neprováděl žádné nové důkazy. Podstatou stěžovatelčiny argumentace je naopak přímá polemika a brojení proti závěrům rozsudku Nejvyššího správního soudu a závěrům městského soudu, který bez dalšího následoval pro něj závazný právní názor. I sama stěžovatelka v kasační stížnosti zdůrazňuje, že městský soud „*přejímá bez dalšího argumentaci a právní názor Nejvyššího správního soudu*“. Městský soud dále ve svém rozsudku konstatuje, že „*výslovnou argumentací Nejvyššího správního soudu, s níž se zdejší soud plně ztotožňuje, byly námitky žalobce zcela vyvráceny*.“

[10] Nejvyšší správní soud se ve svém rozhodnutí vyjádřil jak k povinnosti správce daně ověřit pravdivost údajů v přihlášce k registraci, tak k jeho oprávnění vyzvat stěžovatelku k předložení dokladů. Vyjádřil se i k nezbytnosti požadovaných dokladů pro ověření úplnosti a přesnosti údajů v přihlášce či k relevantnosti deklaratorních a konstitutivních účinků registrace pro danou právní otázku. Nejvyšší správní soud již

vyslovil, že povinnost ověřovat pravdivost údajů v přihlášce není dána pouhým formulářem, nýbrž zákonem, a že tvrzení odlišného postupu v praxi ze strany žalovaného nebylo stěžovatelkou nijak doloženo. Nejvyšší správní soud vypořádal i námitku neurčitosti první výzvy a uzavřel, že druhou výzvou byla stěžovatelka srozumitelně a jednoznačně vyzvána k předložení určených dokladů. Nejvyšší správní soud se tudíž již ve svém rozsudku závazně vyslovil ke všem otázkám, které stěžovatelka nyní v kasační stížnosti nadnesla.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je nepřípustná.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož kasační stížnost byla odmítnuta.

[13] Podle § 10 odst. 3, věty poslední, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5000 Kč stěžovatelce k rukám její zástupkyně. Lhůta k vrácení soudního poplatku a přeplatku na poplatku vyplývá z § 10a odst. 1 téhož zákona, dle kterého je-li soud povinen vrátit již zaplacený poplatek nebo přeplatek na poplatku, učiní tak ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým o vrácení rozhodl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2018

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu
(řádná dovolená)

v zastoupení JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu